

JUDA INFO 4

prosinec - 2000

V posledním Infu v tomto roce Vám předkládám dva články. První je od Dana Drápala a druhý je překlad vidění od neznámého autora z internetu. Oba kladou důraz na naše sebevydání Kristu a Jeho bezpodmínečné následování. Kéž jste tím povzbuzeni a do nového roku vkročíte (ne správnou nohou), ale v novém zasvěcení. Je před námi velkolepý a dobrodružný život s Pánem a nový rok, který Pán bude korunovat svou dobrotou (Ž 65,12)!

Váš Tomáš Korčák

Milost a dobré návyky

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiného Boha mimo mne. Ex 20:2-3

Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mě zamiloval a sebe samého za mne vydal. Gal 2:20

Všechny podstatné věci od Boha přijímáme

1. z milosti
2. vírou.

Týká se to toho nejzákladnějšího: záchrany před věčným zahynutím. Týká se to odpuštění hříchů. Týká se to našeho nového postavení Božích synů a dcer. Týká se to naší služby Bohu. Týká se to našeho manželství, žijeme-li v něm a chceme-li, aby bylo opravdu na tom správném základě. Týká se to našich sourozeneckých vztahů ve sboru.

Milost vše předchází. **Milost a pravda se stala v Ježíši Kristu** (Jan 1:17). Kdyby milost nepředěšla pravdu, báli bychom se jí, a právem. Jen člověk ujištěný Boží přízní je schopen a ochoten podívat se na sebe, jaký opravdu je. Milost přešla Zachea, než si přiznal, že je zloděj. Ale pak radostně navrátil, co nakradl. Nepředchází-li milost pravdu, stává se pravda, byť biblická, literou, která zabíjí.

Je to však *pravda*, která osvobozuje. **Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí** (Jan 8:32).

Kážeme-li milost, riskujeme nebezpečí, že si ji někteří vyloží jako svobodu k nicnedělání. Ano, tu svobodu mají, nicméně nevstoupí tak do svého dědictví. Do svého dědictví vstupujeme z milosti, ale vstupujeme do něj my, my vyvíjíme aktivitu.

Chceš-li vládnout v tomto svém životě, potřebuješ přijímat hojnost milosti (Řím 5:17). Pozorujeme zvláštní věc: Ti, kteří nejvíce milost přijali, byli velmi, velmi, velmi aktivní. Apoštol Pavel, John Wesley, Matthew Henry, Adoniram Judson, Hudson Taylor...

Ti, kteří byli největšími nástroji milosti, měli vypěstovány dobré a pevné návyky. Krásným příkladem je přední metodistický kazatel Francis Ashbury, který se výrazně zasloužil o šíření evangelia ve Spojených státech. „Od 4 ráno se učil latinsky, řecky, hebrejsky, denně přečetl 100 stran dobré literatury, kázal přes 16000 kázání, ordinoval 4000 kazatelů, nacestoval 270 000 mil, utahal 6 koní.“ (cit. dle Michaela Browna, High-Voltage Christianity).

Pokud jsi přijal milost, můžeš nést ovoce. Čím lépe budeš mít vypěstovány dobré návyky, tím víc dobrého ovoce přineseš.

Satan nabízí fiktivní svobodu. „Jsi svobodný člověk, nemusíš chodit do školy.“ „Jsi svobodný člověk, můžeš si zakouřit.“ „Jsi svobodný člověk, můžeš si vzít drogu.“ To říká už desetiletým dětem na našem sídlišti, a mnohé mu to věří. Hřeší, a stanou se otroky hříchu. **Každý, kdo hřeší, otrokem jest hříchu** (Jan 8:34). Mají však stále, někdy až do hořkého konce, iluzi svobody.

O jaké dobré návyky se jedná?

Pravidelná četba Písma, pravidelné zpytování svědomí s prosbou o pomoc Ducha svatého, pravidelná modlitba (děkování, chvála i přímluva) - a pravidelná účast na shromáždění. Samozřejmě to není úplný výčet - pouze uvádím příklady.

Zastavme se u účasti na shromáždění. Samozřejmě to není něco, proč jsi spasen. Spasen jsi pro to, že za tebe Ježíš Kristus

zemřel. Ale máš-li nést ovoce, nejde to bez společenství. Že se ti zdá, že to dnes tolik nepotřebuješ, stačí, žes byl před týdnem? Ó, to se mýlíš! Právě dnes možná Bůh má slovo pro tebe! A pokud se ti zdá, že ty nepotřebuješ církev, uvědom si, že ostatní potřebují tebe!

Vytvořit si návyk pravidelně chodit do shromáždění bývá někdy zvlášť těžké pro lidi, kteří nemají za sebou žádné náboženské pozadí. Mnozí lidé dnes už ani nevědí, že křesťané se v neděli pravidelně scházejí. Víckrát jsem se setkal s tím, že se někdo radostně a dramaticky obrátil, ale nebylo vůbec jednoduché, aby začal pravidelně chodit do shromáždění.

Bud' v tom k sobě nelítostný! Že potřebuješ doma uklidit? Ano, je správné, že chceš mít doma uklizeno, ale co je přednější: ctít Boha, nebo mít doma uklizeno? Že si potřebuješ odpočinout? Ano, to jistě, ale proč právě v neděli? Satan ti to bude potvrdovat: ano, hodně si pracoval, potřebuješ si odpočinout!! A zvlášť před shromážděním na tebe bude padat velká únava! Ó, jak se mi dneska nechce! Co kdybych dnes nešel? Půjdu příště!

Jenže příště to asi bude stejné, ne-li horší. **Podříd'te se Bohu, a vzepřete se d'áblu, a uteče od vás! Přiblížte se k Bohu, a přiblíží se k vám!** (Jk 4:7) Budeš to prostě muset probojovat, a to jednou provždy - čím dřív, tím líp!

Další „dobrý“ důvod nejít: „Přijela k nám návštěva!“ Ale milý příteli, to je dobrý důvod jít, obzvláště dobrý, výborná příležitost vydat svědectví Kristu! „Víte, my jsme křesťané, a my chodíme každou neděli do sboru na shromko. Můžete jít s námi, nebo tady na nás počkat. Ale radši pojďte s námi!“ Že se to nehodí? Že by se mohli urazit? A co když se urazí Bůh, žes nepřišel? Že On se neurazí, protože je plný milosti? Máš pravdu v tom, že se ti nemůže podařit urazit Boha tak, že by trucoval, ale nemyl se, urazit Ho můžeš! Lépe řečeno, tvé jednání může být vůči Bohu urážlivé. Ctíš-li své nevěřící přátele víc než Boha, to není pro Boha urážlivé?!

Že ti to odpustí, zůstaneš-li doma? Ale ano, odpustí ti to. Ale jde o tebe! Konec konců jsi to ty, kdo ztrácí!

Kdosi řekl okřídlenou větu: „Zasej myšlenku, sklidiš slovo. Zasej slovo, sklidiš čin. Zasej čin, sklidiš návyk. Zasej návyk, sklidiš osud.“ Platí to jak o věcech negativních, tak o věcech pozitivních. Co budeš zasévat ty?

Dávejte dobrou, natřesenou míru! říká Pán Ježíš (srv. Lk 6:38). Dáváš-li v životě dobrou, natřesenou míru, pak všude chodíš včas. I do shromáždění. Nauč se žít život dobré, natřesené míry! Možná toho budeš dělat méně než dřív, ale cokoli budeš dělat, budeš dělat pořádně!

Samo chození do sboru z tebe samozřejmě zralého křesťana neudělá. Nedovedu si ale představit zralého křesťana, který nechodí pravidelně do shromáždění.

„Ale já bych tam šel z povinnosti, a to by nebylo z milosti!“ Milý příteli, už to je milost, že nějaké shromáždění vůbec máš! Vždyť nebýt Boží milosti, byl bys ještě ve světě, a netušil bys, že jsou nějakí živí křesťané! Nebýt milosti, mohl bys žít v zemi, kde jsou křesťané pronásledováni a scházejí se jen tajně v malých skupinkách! Vážíš si vůbec toho, co máš? A konec konců je to tvoje rozhodnutí, z jakého motivu do shromáždění půjdeš. Jdeš-li tam jenom z povinnosti, je to známkou toho, že už jsi z milosti dávno vypadl. Tak pak milostí neargumentuj! A hleď se rychle ke Kristu vrátit!

Jak? No přece jednoduše. Skrze pokání!

At' nemají čas

Satan svolal světové shromáždění padlých andělů. V zahajovacím projevu ke svým zlomocným pomocníkům pronesl: "Nemůžeme zabránit křesťanům, aby chodili do shromáždění. Nemůžeme jim vzít Bibli a bránit v poznávání pravdy. Nemůžeme je ani odloučit od biblických hodnot, na nichž po celé generace lpějí, ale musíme udělat něco jiného. Musíme jim zabránit, aby si vytvářeli důvěrný a trvalý vztah s Kristem. Když s Ním navážou spojení, naše moc nad nimi je zlomena. Proto je nechme chodit do kostelů a modliteben, neberme jim jejich konzervativní životní styl, ale zaměřme se na jejich čas, aby nemohli prožívat blízkost a obecenství v Ježíši Kristu. Svého cíle dosáhneme nejlépe tím, že jim budeme překážet při jejich snaze být se svým Zachráncem o samotě. Musíme být po celý den v jejich přítomnosti, abychom jim znemožnili tak důležité spojení."

"Jak to máme udělat?" volali andělé. "Zaměstnávejte je malichernostmi života a používejte nespočet efektních triků, abyste zabavili jejich mysl," odpověděl. "Lákejte je utrácet, utrácet, utrácet a potom si půjčovat, půjčovat, půjčovat. Zaplavte jim schránky reklamní poštou, letáky, objednávkovými katalogy a nabídkami zboží zdarma, nabízejte služby a falešné naděje. At' jsou v jejich životě peníze vždy na prvním místě. Přesvědčte ženy, aby raději neměly děti, aby chodily do zaměstnání na plný úvazek, aby kariéra byla důležitější než rodina. At' manželé pracují šest nebo ještě lépe sedm dní v týdnu, deset až dvanáct hodin, aby si

mohli dovolit svůj životní styl. Braňte rodičům trávit společný čas s dětmi. Jejich rodiny se začnou brzy rozpadat. Domov už nebude poskytovat rodině azyl před tlaky každodenních starostí. Drážděte jejich smysly, aby nemohli naslouchat tichému hlasu a rozjímat nad Božím slovem. Naučí se mít stále puštěné rádio, budou poslouchat naši hudbu, kdykoliv řídí své automobily. Přesvědčete lidi, že mají mít stále zapnutou televizi, video, CD nebo počítač. Ať ve všech obchodech a restauracích hraje hlasitá hudba. Tohle všechno přehluší jejich mysl, nebudou schopni naslouchat jeden druhému a rozbije to jejich jednotu s Kristem. Nezapomeňte zaplnit jejich noční stolky časopisy a novinami. Bombardujte jejich mozky zprávami celých 24 hodin.

Postarejte se o jejich víkendy. Ať se do zaměstnání vracejí vyčerpaní, neztíšení a nepřipravení na nadcházející týden. Nedovolte jim vyjít si do přírody a přemýšlet o Božích zázracích. Dejte jim chléb a hry, ať se vybouří během sportovních událostí, na koncertech. Připravte jim pastvu pro oči. Ať je baví akční filmy, drážděte jejich smyslnost. Nezapomeňte na billboardy u silnic. Ani na dovolené je nenechte na pokoji. Pošlete je na exotická místa, do zábavních parků... Jen ať se baví tak, jak se baví svět.

A když se sejdou k duchovnímu společenství, přihrajte jim klepy a řečičky ze světa, zahrajte jim na nervy a hlavně, nedovolte jim čerpat sílu z Bible, aby odešli se zatíženým svědomím a rozbouřenými city. Nechte je být součástí programů duchovního snažení. Čím více, tím lépe. Přepněte jejich životy nepřeborným množstvím dobrých důvodů nemít čas na modlitby ani příležitost hledat moc Boží. Brzy budou pracovat z vlastních sil, obětují zdraví a rodinu pro dobro příčiny."

Shromáždění skončilo. Ďábelští andělé nedočkavě odešli plnit své úkoly - působit, aby se křesťané všude na světě předháněli v množství nových sborových programů, aby neměli čas na své rodiny ani bližní a pobíhali z místa na místo, z akce na akci, sem a tam. Byl ďáblův plán úspěšný? Posuďte sami.

Zápas o duši, Říjen 2000 (č. 66), Internet - přeloženo a upraveno

oooooooooooo

Můj synu, věnuj pozornost mým slovům, k mým výrokům nakloň ucho.

Ať nesejdou ti z očí, střež je v hloubi srdce.

Dají život těm, kteří je nalézají, a zdraví celému jejich tělu.

Především střež a chraň své srdce,

vždyť z něho vychází život.

Odvrať svá ústa od falše a od svých rtů vzdal neupřímnost.

Tvé oči ať hledí rovně, zpřímá před sebe se dívej.

Sleduj stopy svých nohou, všechny tvé cesty ať jsou pevné.

Napravo ani nalevo se neuchyluj, odvrát' od zlého svou nohu.

(Př 4,20-27)

[Zpět na seznam](#)